

‘अनुक्तसङ्ख्या यत् स्यात् शतमष्टोत्तरं स्मृतमिति’ स्मर-
णादित्यर्थः । होमानन्तरकर्त्तव्यं स एवाह “यमर्धम-
भियुक्तः स्यान्नखित्वा तन्तु पत्रके । मन्त्रेणानेन सहि-
तन्तु कार्यञ्च शिरः क्रमात्” । मन्त्रश्च, “आदित्यचन्द्रा-
वनिलानलौ च द्यौर्भूमिरापो हृदयं यमश्च । अहश्च
रात्रिश्च उभे च सन्ध्ये धर्मश्च जानाति नरस्य वृत्तमिति”
एतत् सर्वं पूर्वाह्णे कर्त्तव्यम् तस्य प्रधानकालत्वात्
तथा च नारदः “अहोरात्रोषिते स्नाते आर्द्रवाससि
मानवे । पूर्वाह्णे सर्वदिव्यानां प्रदानमनुकीर्त्तितमिति” ।
एतत् प्राड्विवाकेनोपवासादिनियमपूर्वकं कर्त्तव्यम् तथा
च नारदः “प्राड्विवाकस्ततो विप्रो वेदवेदाङ्गपारगः ।
श्रुतवृत्तोपसम्पन्नः शान्तचित्तो विमत्सरः । सत्यसन्धः
शुचिर्दक्षः सर्वप्राणिहितै रतः । उपोषितश्चार्द्रवासाः
कृतदन्तानुधावनः । सर्वासां देवतानाञ्च पूजां कृत्वा
अथाविधि” । कर्त्तृरुपवासादिकमाह “त्रिरात्रो-
षोषितोयः स्यादेकरात्रोषोषितस्तु वा । नित्यं देवानि
दिव्यानि शुचये सार्द्रवाससे” इति । याज्ञवल्क्योऽपि
“सचेलं स्नातमाह्वय स्त्र्योर्दय उपोषितम् । कारयेत्-
सर्वदिव्यानि ऋषिप्राज्ञसन्निधावित” । अत्र स्त्र्योर्दय-
पदेन पूर्वाह्णे एव स्याद्वाः “पूर्वाह्णे सर्वदिव्यानां
प्रदानमनुकीर्त्तितमिति” नारदवचनानुरोधत् । त्रिरा-
त्रैकरात्रोपवासयोः शक्ताशक्तविषयत्वेन वप्रवस्था ज्ञेया ।
दिव्यप्रयोगानन्तरं ह्यग्निषादानम् उक्तेन विधिना दिव्य-
प्रयोगं कारयितुः राज्ञः फलञ्चाह पितामहः “सङ्गिः
परिदृष्टो राजा शुद्धिमेतां प्रपूजयेत् । ऋत्विक्पुरो-
हित्वाचार्यान् दक्षिणाभिस्तु तोषयेत् । एवं कारयिता
राजा भुक्त्वा भोगान्मनोरमान् । महर्तो कीर्त्तिमाप्नोति
ब्रह्मभूयाय कल्पते” इति । अथञ्च विधिः सर्वदिव्य-
साधारण इत्याह स एव “इसं मन्त्रविधिं कर्त्तुं सर्व-
दिव्येषु योजयेत् । आवाहनञ्च देवानां तथैव परि-
कीर्त्तितमिति” । सर्वदेवावाहनादि संशोध्यशिरसि पत्रा-
रोपणान्नं सर्वदिव्यसाधारणमित्यर्थः” दिव्यप्रसादका ।
१२जलभेदे । “दिव्यं चतुर्विधं प्रोक्तं धाराजं करकामवम् ।
तौषारञ्च तथा हैमं तेषु धारं गुणाधिकम्” भाव०प्र० ।
१३स्नानभेदे न० “असामर्थ्याच्छरीरस्य कालशक्ताग्राह्ये-
क्षया । मन्त्रस्नानादितः सप्त केचिद्विच्छन्ति स्वरयः ।
मान्द्रं भौमं तथाग्नेयं वायव्यं दिव्यमेव च । वारुणं
मानसञ्चैव सप्तस्नानं प्रकीर्त्तितम् । “आपोहिउति” वै

मान्द्रं, ऋदालम्भान् पार्थिवम् । आग्नेयं भस्मना स्नानं,
वायव्यं गोरजः स्मृतम् । यत्तु सातपथ्येण स्नानं
तद्विद्युसुच्यते । वारुणञ्चावगाहञ्च, मानसं विष्णुचि-
न्तनम् । समस्तं स्नानसुहृदिष्टं मन्त्रस्नानक्रमेण तु ।
कालदोषादसामर्थ्यात् सर्वं तस्य फलं स्मृतम्” योगि-
याज्ञवल्क्यः । दिवि द्योतात्मके आदित्ये परमव्योक्तं वा
ब्रह्मणि स्वस्वरूपे भवः यत् । “दिव्यश्च देवताप्रायः
शुद्धान्तःकरणः सदा । इन्द्रातीतो वीतरागः सर्वभूत-
धमः क्षमी” इत्युक्ते १४तत्त्ववेत्तारि पु० १५आमलक्या
स्त्री मेदि० । १६बन्ध्याकर्कोटक्याम् १७शतावर्ष्याम्
१८महाभेदायाम् १९ब्राह्म्याम् २०स्यूलजीरके २१श्वेत
दूर्वायाम् २२हरीतक्याम् २३पुरायाम् २४गन्धवत्याञ्च
स्त्री राजनि० । २५द्वैते दिने २६तदीये माने च न०
दिव्यदिनदिव्यमानशब्दयोर्द्वयम् । २७द्युकोकाज्जाते
२८मनोज्ञे २९लोकातीते दिव्यदर्शी दिव्यचक्षुः त्रि० ।

दिव्यकट न०प्रतीचोस्थे पुरभेदे ‘कृत्स्नं पञ्चनदञ्चैव तथैवा-
मरपर्वतम् । उत्तरज्योतिषञ्चैव तथा दिव्यकटं पु-
रम्’ भा० स० ३१अ० नकुलप्रतीचीजये ।

दिव्यकुण्ड न० कामरूपपीठस्थन्मोभकशैलपूर्वभागस्थे कुण्ड-
विशेषे । ‘यथा तद्दक्षिणे महाशैलः क्षोभकोनामना-
मतः । तस्मिन् गिरौ शिलापृष्ठवन्तो देवी व्यवस्थिता ।
पञ्चपुष्करिणी नाम्ना प्रञ्चयोनिस्त्रहृदिपिणी । एकत्र
पञ्चभिर्दुर्गा योनिभिः पञ्चवक्त्रकम् । स्थिता रमयितुं
तत्र नित्यमेव हिमाद्रिजा । तच्छैलपूर्वभागात्तु कान्ता
नाम महानदी । दक्षिणं सागरं याति प्रथमां चोत्तर-
क्षवा । दिव्यकुण्डं महाकुण्डं तच्छैलोपत्यकागतम् ।
संस्थितस्तत्र स्नात्वा तु तां देवीं परिपूजयेत् । दिव्य-
कुण्डे नरः स्नात्वा पञ्चपुष्करिणीं शिवाम् । यः पूजये-
न्महाभागः स योनौ न हि जायते’ । कालि०पु० ५८अ०

दिव्यगन्ध पु० कर्म० । १मनोज्ञे गन्धे । दिव्योगन्धोऽस्य ।
२गन्धके श्लवङ्गे च न० ३स्यूलैलायां महाचञ्चुशाले
च स्त्री राजनि० ।

दिव्यगायन पु० कर्म० । गन्धर्वं अमरः ।

दिव्यचक्षुस् पु०दिव्यं चक्षुर्यस्मात् पु० । १मर्कटे शब्दशाला ।
(चरमा) ज्ञाते २पदार्थे च ३सुगन्धभेदे ४सुलोचने च ।
दिव्यमन्तरीजभूतं चक्षुरस्य । ५अग्ने त्रि०मेदि० । कर्मधा० ।
५अलौकिकपदार्थदर्शनयोग्ये नेत्रे न० ‘न च मां शक्यसे
द्रष्टुमनेनैव स्वचक्षुषा । दिव्यं ददामि ते चक्षुः पश्य मे